

Kihajt a bizonyság

Egyáltalán mit jelent az, hogy valakinek van bizonyága?

Írta: Maryssa Dennis

Egyházi folyóiratok
Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás

Eszti besétált az Elemibe, és leült a barátja, Ákos mellé.

„Sziaztok! – mondta Rózsika néni. – Kezdjük egy énekkel.”

Eszti a csoportjával együtt énekelt. „A hit olyan, mint a mag: Elültetve kihajt” (Gyermekek énekeskönyve, 50.).

Rózsika néni lapokat és zsírkretákat osztott ki. „Gondolkozzatok el azon, amiről énekelünk – mondta. – Amikor elültetitek a hitetek magját, abból bizonyság fog kihajtani. Most pedig rajzoljátok le, hogy nézne ki a bizonyságotok, ha növény lenne.”

Eszti az üres lapját bámulta. A többiek mind elkezdtek rajzolni. Eszti odapillantott Ákos rajzára. A növényének egyenes szára és sok levele volt. Hasonlított az Esztiék erkélyén burjánzó bazsalikomra. Lehet, hogy az ő bizonyága is így néz ki! Fogott egy zsírkretát, és rajzolt egy Ákoséhoz hasonló növényt.

„Kérlek, nyissátok ki a szentírásaitokat az Alma 32-nél” – mondta Rózsika néni.

Arról olvastak, hogy ültessünk el egy magot a szívünkbe, és érezzük, ahogy növekszik. Eszti megszemlélte a „bizonyásgnövényét”. Van egyáltalán bizonyága? Ez egyáltalán mit jelent? Meg szeretne volna kérdezni, de túlságosan szégyenlős volt.

Az óra után Rózsika néni odajött Esztihez.

„Úgy tűnik, mintha zavarna valami. Baj van?” – kérdezte Rózsika néni.

Eszti ismét lepillantott a rajzára. „Nem vagyok benne biztos, hogy van bizonyágom. Nem is igazán tudom, hogy mit jelent.”

Rózsika néni kedvesen rámosolygott Esztiére. „Semmi baj. Emlékszel rá, hogy mi a hit?”

Eszti bólintott.

„Remélni valamit, amit nem látunk?”

„Így van! – mondta Rózsika néni. – Tudsz néhány példát mondani?”

Ez könnyű kérdés volt. „Hiszek Mennyei Atyában és Jézus Krisztusban. Tudom, hogy szeretnek.”

Rózsika néni elmosolyodott. „Pont most osztottad meg a bizonyágodat! A bizonyágod az, amit te az evangéliummal kapcsolatban hiszel.”

Eszti elgondolkodott ezen. „Ezek szerint már van is bizonyágom?”

„Igen!” Rózsika néni felmutatta a szentírásait. „És emlékszel arra, hogy miről olvastunk ma? Cselekedetekkel táplálsz a magot, például azzal, ha eljössz istentiszteletre. Akkor a bizonyágod tovább fog erősödni.”

Eszti úgy érezte, hogy már érti. „Akkor ezért rajzoltuk a bizonyágunkat úgy, mintha növény lenne?”

„Pontosan. Azért, mert a növények is apránként növekednek – mondta Rózsika néni. – A bizonyág is ilyen. Általában nem egy csapásra jön az egész. Egyszerre mindig egy kicsit növekszik.”

Eszti most már más szemmel nézett a rajzára. Amint hazaért, odaírta a rajza mellé: „Az én bizonyásgnövényem”. Kirakta a falra az ágya mellé. Tudta, hogy a bizonyága már növekszik. És tovább akarta követni Jézust, hogy a bizonyága még nagyobbra nőhessen! ●

NÖVELJÉTEK A BIZONYSÁGOTOKAT!

A bizonyság

az, amiről meg vagy győződve, hogy igaz; például az, hogy „Isten szeret engem”, vagy „hiszem, hogy a családok örökkévalók”.

A növényeknek kell

víz és napfény, hogy növekedni tudjanak. A szentírások, az ima és az istentisztelet olyanok a bizonyágunknak, mint a víz és a fény.

A gyökerek erőssé teszik a növényeket. Tartsuk erősen a bizonyágunkat azzal, hogy mindennap gondolunk Mennyei Atyára és Jézusra!

A növényekhez hasonlóan a bizonyág is mindenkinél más-más ütemben fejlődik. Mennyei Atya már attól is boldog, ha legalább egy kicsit fejlődik a tudásod.

ILLUSZTRÁLTA CAROLINA FARIAS